

РЕШЕНИЕ

№ 24453

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **11674** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 79 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Р. С. Х., гражданка на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 5034/09.10.2025 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерския съвет, с което е прекратен предоставеният с решение № 615/06.02.2020 г. на оспорвания статут на бежанец.

В жалбата се сочи, че административният орган недвусмислено е приел, че се отказва от предоставената ѝ международна закрила, което обаче не отговаря на действителната ѝ воля.

Ответникът по жалбата председателят на Държавната Агенция за бежанците /ДАБ/ при МС моли да се остави в сила решението му. Жалбоподателката е подала молба за отказ от статут, поради което и се е произнесъл.

Софийска градска поркуратура не взема становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 71- ви състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

С решение № 615 от 06.02.2020 г., на председателя на ДАБ, на Р. С. Х. е предоставен статут на бежанец.

Със заявление рег. № УП 2864 от 10.09.2025 г. тя е поискала да се откаже от бежанския си статут. В с. з. от 04.03.2026 г. бе разпитан св. Т., от показанията на която се установява, че работи като регистратор в Държавна агенция за бежанците – отдел „В.“. Посочва, че на 10.09.2025 г. жалбоподателката, придружена от съпруга си отишла в центъра, където депозирала молбата, с

която се отказва от предоставения ѝ статут. Били ѝ разяснени последствията, но тя била сигурна в решението си да се откаже и заявявала намеренията си да се върне в страната си на произход със съпруга си. Свидетелят поддържа, че Х. лично подписала молбата във видимо весело настроение, усмихвала се. Т. споделя, че всички в центъра, даже и преводачът, били шокирани, че тя идва да се откаже от статута си на бежанец при положение, че е бременна, поради което си спомня така добре за случая.

В приетото по делото заключение по съдебно-графическа експертиза, неоспорено от страните е установено, че подписът в графа „С уважение“ на заявление от Р. С. Х. от 10.09.2025 г. до ДАБ при МС на РБ е положен от Р. С. Х.. Вещото лице е достигнало до извода, че не налице признаци за техническа подправка на подписа.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския съвет е намерил, че са налице материално-правните предпоставки по чл. 17, ал. 1, т. 7 ЗУБ, поради което е издал оспореното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 71 състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата. Жалбата е подадена чрез административния орган, в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 4 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ЗУБ, на която се основава оспореното пред съда решение на административния орган, предоставената международна закрила може да бъде прекратена и по молба на чужденеца, като разпоредбата на чл. 79, ал. 4 от с. з. вменява задължение на председателя на Държавната агенция за бежанците в едномесечен срок от подаване на молбата да вземе решение, с което да прекрати международната закрила.

В случая е подадена молба от лице, съдържаща изричен отказ от предоставен му бежански статут и изявено желание молбата да бъде удовлетворена.

Видно от съдържанието на подаденото заявление Х. е изразила ясно желание за отказ от предоставения ѝ статут и същото е удовлетворено, съобразно законовото задължение за председателя на ДАБ в установения срок. Лицето не е длъжно да изложи причините, които са го мотивирали за това, от значение е единствено да е налице недвусмисленост на изявлението, каквато в случая е обективирана в подаденото заявление. Заявен е отказ от лице с предоставена международна закрила, който отказ не следва да съдържа основанията за отправянето му, съответно за административният орган възниква единствено задължението да я прекрати.

Ето защо и предвид установеното по делото следва да се направи извод, че при вземането на решението си за отнемане на вече предоставен хуманитарен статут, на основание чл. 17, ал. 1, т. 7 ЗУБ, са били налице предпоставките на цитираната норма.

Не могат да бъдат споделени съображенията в жалбата относно липса на обективна и пълна преценка по смисъла на чл. 6а от ЗУБ на „най-добрия интерес на детето“. Административният орган е спазил всички изисквания както при провеждане на административното производство, така и при постановяване на административния акт, предмет на съдебен контрол в настоящото производство при съобразяване с волята на жалбоподателя Р. С. Х., изразена ясно и

недвусмислено в заявлението от 10.09.2025 г. В този смисъл е и заключението на вещото лице, изготвило съдебно- графологичната експертиза.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 71-ви състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. Х., гражданка на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 5034/09.10.2025 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерския съвет, с което е прекратен предоставеният с решение № 615/06.02.2020 г. на оспорвания статут на бежанец.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: